

antages at være synderlig last udenfor det egentlige Kongerige, ialfald ikke udenfor det danske Monarchie, men da andre Beksjendtgjørelser, som tidligere ifølge vore Love bleve indførte i Aviser, der udkom i Altona, ikke længere der indføres, har jeg ogsaa troet, at man maatte følge denne Analogie og indfranke sig til at indføre Stævningen i den Berlingske Avis.

Orsted: Jeg veed ikke, om jeg rigtigt opfattede hvad den høitærede Minister yttede i Anledning af mine Bemærkninger ved S. 29, da jeg tildeels ikke kunde høre hans Foredrag, men i alle Tilfælde troer jeg, det er nødvendigt, at det bliver tydeligt, hvad man forstaaer ved Danmarks Rige paa dette Sted, det er jo et Retspørgsmaal, her omhandles. Anklageren, som udtager Stævning maa være vis paa, at han stævner paa den rettlige Maade. Vel vil Retten i Tvivlstilfælde kunne vælge den indfrankede Betydning, og altsaa henregne alle de Steder, som ikke henhøre under det egentlige Kongerige Danmark til dem, hvor Retten selv efter Stjøn maa bestemme Barsellet, men det forekommer mig ikke, at Retten bør være i den Uvisshed, ligesom den ogsaa vil udsætte sig for Kritik, dersom den bestemmer et længere Barsel i saa Tilfælde, hvor man fandt, at et kortere var tilstrækkeligt. Vi befinde os her i det Tilfælde, at man har Leilighed til at udtrykke sig tydeligt, det er ikke en Lov, der alt er givet, og hvor man maa hjælpe sig ud af Usikkerheden ved Fortolkning, fordi et andet Middel ikke Hayes; men her er Spørgsmaal om en Lov, der skal gives, og jeg seer ikke, hvorfor man her skal lade Tvivl være tilbage. Forsaavidt den høitærede Minister, saavidt jeg bemærkede, ikke tog Hensyn til hvad jeg bemærkede, at Bestemmelsen havde særegne Misligheder med Hensyn til, at det samme Barsel, der gjælder med Hensyn til Tilstaate, skal gjælde med Hensyn til alle dem, der skulle afgive Forklaring, hvilte under meget streng Straf skulde give personligt Møde, forsaavidt de opholde sig i Danmarks Rige, da maa jeg tilføie, at det her er meget vigtigt at vide, om de, der opholde sig i Lauenborg, Holsteen eller Slesvig, ogsaa staae under denne Lov. Forsaavidt jeg bemærkede, at Barsellet i Ber-

lingske Avis ikke syntes tilstrækkeligt for dem, der opholde sig udenfor Danmark, saa forekommer det mig, som om den høitagtede Justitsminister antog, at den Berlingske Avis er en Avis, der læses i hele det danske Monarchie, men den er aldrig, førend maaffee netop i den seneste Tid, bleven betragtet saaledes. Naar Barsel skulde gives til Nogen, om hvem man ikke formodede, at han opholdt sig i Kongeriget Danmark, — eller forhen i Norge — hvorfor den Berlingske Avis ogsaa var privilegeret Avis, saa fleete Beksjendtgjørelsen og i flere Aviser. At dette i den seneste Periode under ganske særegne Forhold er forandret, er uden Tvivl noget ganske temporairt og kan ikke have Indflydelse paa en Lov som denne, der ikke er bestemt til at være en saadan temporair Lov.

Justitsministeren: Dersom der fremkommer et Ændringsforslag, hvorved man søger ganske at udelukke de Ord „Danmarks Rige“ i S. 29, skal jeg aldeles ikke have Noget derimod; men, hvis jeg nu vilde give en Forklaring om, hvad der forstaaes ved „Danmarks Rige“, vilde Rigsretten dog ikke være bunden ved denne Forklaring, men maatte følge den Fortolkning, den selv ansaae for at være den rigtige. Hvad S. 30 angaaer, saa vil vel, hvis man igjen vil indføre Avertissementer i andre Aviser end dem, som udkomme i det egentlige Danmark, rettest en almindelig Lov være at udgive derom, som kunde have Hensyn saavel til dette som til andre Tilfælde, hvor Barsel og Indfaldelse skal beksjendtgøres i Aviserne, da den nugældende Lov bestemmer, at saadan kun skal indføres i de egentlige danske Aviser.

Da Ingen ellers begjerede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved samtlige Paragraffer af dette Affnit vedtoges uforandrede som de ere komne fra Folkethinget og findes i Anhang Sp. 849—851, nemlig:

1) Lovforslagets S. 26

eenstemmigt med 35 Stemmer.

2) Lovforslagets S. 27

eenstemmigt med 35 St.

3) Lovforslagets S. 28

eenstemmigt med 37 St.